

ZA MJESEC RUJAN 2025.
U GODINI ZAHVALE ZA KRUNICU BOŽJEGA MILOSRĐA O 90. OBLJETNICI OBJAVE
(listopad 2024. – listopad 2025.)
<https://bozjemilosrdje.net/godina-zahvale-za-krunicu-bozjega-milosrdja/>

Njezina snaga leži u pouzdanju

„U jednom trenutku Gospodin mi je rekao: *Kćeri moja, tvoje pouzdanje i ljubav zaustavljaju moju pravednost i ne mogu kažnjavati jer mi priječiš.*“ O, kako veliku snagu ima duša puna pouzdanja. (Dn 198)

O Krunici Božjega milosrđa u razgovoru sa s. Elzbietom Śiepak ZMBM
Razgovarala: s. Jolanta Krasnowska - Dyńka

Krunica u čast Božjega milosrđa, prevedena na sve jezike svijeta, i dalje privlači svoje molitelje. Ovi koji je mole, govore da je posebna, čudesna, mijenja čovjeka i njegov život. U čemu je fenomen ove molitve?

Zaista, Krunica u čast Božjega milosrđa spada u skupinu dobro poznatih i obljubljenih molitava. Njezin je fenomen povezan s činjenicom da ju je sam Isus izdiktirao sv. s. Faustini i na taj je način postala Božjim darom za naša vremena. Možda nisu svi svjesni dubine njezina sadržaja, ali doživljavaju plod ove molitve, primaju mnoge milosti i

zemaljska dobra, jer u njoj na duhovan način prikazuju Bogu što imaju na zemlji najveće – Isusa Krista: Njegovo Tijelo i Krv, Dušu i Božanstvo.

Ovo pokreće Božje Srce koje daruje milosti, naravno, one koje se slažu s Božjom voljom i korisne su za Vječnost. Ljudi doživljavaju plodove ove molitve, zato rado mole ovu molitvu. Činjenica je da muškarci vole moliti ovu Kronicu jer, u odnosu na Gospinu Kronicu – kratka je i konkretna. Ima nešto u tome da ju možemo moliti na putu do posla, na stanici, u autobusu... Nije duga, a plodovi su ogromni.

Poznajem jednu ženu koja je s 18 godina odlutala od Boga. Bilo je to još za vrijeme komunizma. Naime, njezin se otac razbolio. Iako je molila Boga za ozdravljenje svoga oca, dogodilo se suprotno. Onda, stojeći uz njegov grob, rekla je da će sama sebi pomoći u životu i da joj ne treba Bog. Donekle joj je i uspijevalo: završila je studij, postigla određenu poziciju u društvu. Ipak, brzo se rastala, pa se njezin život našao u mračnoj stranputici. Sama nije znala kako sve to nadvladati. Onda se jednom zgodom obratila Bogu: „Ako Ti postojiš, pošalji mi nekoga da me pouči i kaže što mi je činiti pa da me dovede k Tebi.“ Bog je ispunio njezinu molbu, poslavši jednu štovateljicu Božjega milosrđa koja joj je darovala – što? *Dnevnik!*

Ova je pak izjavila da kao školovana osoba neće čitati nešto što je pisala siromašna djevojka s tri razreda osnovne škole. Odložila je knjigu na stranu. Štovateljica Božjega milosrđa pozivala ju je da svakodnevno moli barem Kronicu Božjega milosrđa. Žena nije imala krunice pa je molila na prste. Premda nije razumjela dubinu riječi koje je izgovarala, nije sustajala u molitvi. I u jednom se trenutku dogodilo čudo. Čudo obraćenja. Posegnula je i za *Dnevnikom* i počela ga čitati s oduševljenjem i sa suzama u očima. Pristupila je svetoj ispovijedi. Otkrila se pred njom tajna Božjega milosrđa, kojem ju je dovela upravo Krunica u čast Božjega milosrđa.

Mislim da mnoge osobe, poput upravo spomenute gospođe, čak i one koje redovito mole Kronicu Božjega milosrđa, ne razumiju do kraja dubinu koju nosi u sebi njezin sadržaj. Primjerice riječi: „prikazujem Ti Tijelo i Krv, Dušu i Božanstvo preljubljenoga Sina Tvojega...”

Sa spomenutim tekstom neke osobe imaju problem. Razmišljaju o tome kako to da ja, kao običan čovjek, mogu prikazati Bogu Njegovog Sina, a nisam svećenik. Po krštenju svi sudjelujemo u općem Kristovu kraljevskom svećeništvu. Tako na duhovan način prikazujemo Bogu Ocu Ono što svećenik sakramentalno prikazuje na oltaru za vrijeme sv. Mise. Na to nas je pozvao sam Krist jer smo u trenutku krštenja uključeni u Njegovu svećenički misiju i On nas je sam naučio moliti ovu Kronicu. Rekao je Apostolima: „Ovo činite meni na spomen“, što znači: prikazujte Mene kao Žrtvu Nebeskom Ocu za zadovoljštinu... Ova „zadovoljština“ je jako važna. Na drugim se jezicima ponekad prevodi kao „naknada“. Svetoj Faustini bliža je bila riječ zadovoljština, nego ekspijacija/naknada. A u svome je *Dnevniku* vjerno zapisala: „kao zadovoljština“. U biblijskim tekstovima ova se formulacija pojavljuje u kontekstu svećeništva.

Svećenici su ti koji prikazuju žrtvu zadovoljštine za grijeh. Moleći Kronicu Božjega milosrđa činimo isto, samo na duhovan način: prikazujemo Bogu Ocu Isusa, Njegovu čitavu Osobu, što znači kako Božansku osobnost, tako i cijelo Njegovo čovječstvo koje se sastoji od tijela i krvi, kao zadovoljštinu za grijeh naše i cijeloga svijeta.

Izgovarajući riječi: „preljubljenoga Sina Tvojega“ pozivamo se na onu ljubav koju Bog Otac ima prema Svome Sinu, a u Njemu za sve ljude. Pozivamo se – kako piše poznati teolog prof. Ignacy Różycki u raspravi „Pobožnost u čast Božjega milosrđa“, koju je pripremio kao zadatak koji je primio od kardinala Karola Wojtyły za potrebe beatifikacije s. Faustine – na najsnažniji argument da bi nas Bog uslišao.

Moleći Kronicu Božjega milosrđa molimo milosrđe za nas i za cijeli svijet. Neki imaju potrebu za 'usitnjivanjem' svoje molbe pa tako dodaju, primjera radi: ...budi milosrdan mojoj bolesnoj mami, Svetom Ocu, pokojniku – i tome slično... Je li ovo dopušteno?

Sve nakane ili tekstovi za razmatranje trebaju biti navedeni na početku tj. prije početka molitve Krunice Božjega milosrđa, pa da onda Krunica bude izmoljena odjednom u onakvom obliku kakav je odredio sam Isus. ***Uvođenje bilo kakvih promjena u ovu molitvu, bilo bi slično kao da to činimo s molitvom Očenaš – i nije ispravno.***

Koje još nepravilnosti trebamo izbjegavati, šireći i moleći ovu molitvu?

Događa se da neki odmah iza Vjerovanja mole *Slava Ocu*, drugi preskaču neke riječi... Nije dobro moliti ovu molitvu poput Gospine krunice dijeleći desetice raznim razmišljanjima ili nakanama. Svaka promjena, dodavanje, oduzimanje tvori već drugu molitvu, ne onu i onakvu kako ju je izdiktirao sam Isus.

Zadržimo se još malo na sadržaju. U Krunici Božjega milosrđa molimo milosrđe za nas i za cijeli svijet. Kako smo dužni shvaćati značenje ove molitve?

Zamjenica „nama“ obuhvaća osobu koja moli ovu molitvu, zatim sve koji su uključeni u molitvu i one za koje smo dužni moliti. Zatim „cijeli svijet“ – to su svi ljudi koji žive na svijetu te duše u čistilištu. Kada dakle vjerno molimo Kronicu Božjega milosrđa, ujedno ispunjavamo čin milosrđa spram bližnjih što je uvjet da zadobijemo Božje milosrđe.

Gore spomenuti prof. Ignacy Różycki piše: „Tkogod bi moleći ovu molitvu koja je u množini mijenjao u jedninu – 'naše grijeh' u 'moje grijeh', 'budi milosrdan nama' u 'budi milosrdan meni' – činio bi suprotno Isusovoj volji. Ovakva 'recitacija' ne bi bila Krunica Božjeg milosrđa, jer 'mi' u ovoj situaciji obuhvaća onoga koji moli i sve one za koje moli, a kada govori 'cijelomu svijetu' – to su svi drugi, živeći i umrli. Tako Isus čini, tražeći da se u Krunici moli milost 'za nas', a ne samo 'za mene', da se pobjeđuje egoizam u molitvi i čini ovu Kronicu činom požrtvovne ljubavi.“

Uz molitvu Krunice u čast Božjeg milosrđa povezana su konkretna obećanja koje nam je Isus dao. Što možemo postići izgovarajući riječi: „Po Njegovoj pregorkoj muci...“?

Uz ovu molitvu Gospodin Isus je dao velika obećanja, pod uvjetom ispravnog 'korištenja' pobožnosti u čast Božjeg milosrđa, dakle u duhu pouzdanja u Gospodina Boga (vršenjem Njegove volje) i u duhu milosrđa prema bližnjima.

Dokaz našeg pouzdanja leži u ustrajnosti moljenja ove Krunice; što veće pouzdanje, tim je veća ustrajnost u molitvi. Isus je rekao s. Faustini da se preko ove molitve sve može isprositi, ali nikada nije tvrdio da će to biti odmah, recimo nakon jednokratne molitve – osim kad se radi o milosti sretne smrti. Općenito obećanje glasi da sve možemo izmoliti, što je u skladu s Božjom voljom, znači sva dobra ovoga svijeta i nadnaravnu milost, uz uvjet da je ovo dobro za nas u perspektivi Vječnosti.

Moliteljima koji s pouzdanjem mole ovu Krunicu Isus je obećao milosti, posebno koje se odnose na sretnu smrt. Prva je milost ova – u kojoj, zahvaljujući savršenom činu kajanja – bismo Boga za Vječnost. Ponekad nam se čini da netko umire u stanju teškog grijeha, međutim u času smrti prima milost kajanja, a time oprostjenje grijeha te milost spasenja.

Naime, milost spokojne smrti znači prijelaz u Vječnost bez straha i očaja, svjestan susret s Isusom, koji je sama Ljubav. Moramo pamtiti da u trenutku smrti sotona djeluje na poseban način i s posebnom snagom, jer je to zadnje vrijeme kada ima priliku rastaviti nas od života s Bogom. Zato je toliko bitna molitva za umiruće. Ovu milost o kojoj je govorio Isus, mogu isprositi ne samo oni koji s pouzdanjem mole ovu Krunicu, već se ova milost može izmoliti i za umiruće uz koje se ova molitva bude molila. Gospodin Isus, dakle, daruje nam čudesan dar, zahvaljujući kojemu se možemo sami bolje pripremiti za onaj najteži trenutak našega života te također podupirati osobe koje prelaze s ovog svijeta u Vječnost. Treba ipak pamtiti da se sva obećanja ispunjavaju samo onda kada se Krunica u čast Božjeg milosrđa moli s pouzdanjem. Iz pouzdanja teče moć i snaga ove molitve. Veličinu milosti povezanih s moljenjem ove molitve izražavaju Isusove riječi upućene sv. Faustini: **„Približit ćeš mi čovječanstvo po molitvi ove krunice“** (Dn 929), i **„Svećenici će ga pružiti grješnicima kao posljednju slamku spasa.“** (Dn 687)

Često se u praksi i u publikacijama ponavlja mišljenje da se Krunica Božjeg milosrđa treba moliti u 15 sati, odnosno u Satu Milosrđa jer tada ima posebnu moć. Međutim u Dnevniku nisam našla potvrdu za tako što?

Jer nje tamo ni nema, premda neki tvrde da je tako odredio Isus. Takvo mišljenje govori o nepoznavanju pobožnosti u čast Božjeg milosrđa u oblicima koje je prenijela s. Faustina. Nepoznavanje *Dnevnika* naravno. Sat Milosrđa je poseban oblik pobožnosti odnosno štovanja Božjeg milosrđa s kojim je Isus povezao određeno obećanje, ali također i način prakticiranja.

Nigdje nije rekao u koliko sati treba moliti Kronicu Božjega milosrđa. Naravno, možemo to činiti u 15 sati – isto kao i u svaki drugi sat dana ili noći. Ali onda ne prakticiramo Sat Milosrđa. Krunica Božjega milosrđa može se moliti u Satu Milosrđa jer se u njoj obraćamo Bogu Ocu (Vječni Oče, prikazujem Ti...), ali molitva u Satu Milosrđa treba biti usmjerena direktno Isusu, jer je to trenutak štovanja/čašćenja Njegove muke i smrti na križu. U ovome času, u ovome momentu, trebamo razmatrati Kristovu muku i po njoj moliti milosrđe za svijet, naročito za grješnike. Možemo to činiti vlastitim riječima onako kako nam diktira srce.

Hvala na razgovoru.

*s. Jolanta Krasnowska - Dyńka. s. Elżbieta Siepak. ZMBM
s poljskog preveo p. Andrzej Wośko, SCJ,
koordinator Koordinacije štovatelja Božjega milosrđa
lektura: Marija Vuković*

Dodatak Prevoditelja

„O, Crkvo Božja, ti najljepša Mati, ti jedina znaš odgajati i daješ da duša raste. O. kako ljubim i štujem Crkvu – tu najbolju Majku.“ (Dn 197)

„O dobrostivi Gospodine, o kako si milosrdan da svakomu sudiš prema njegovoj savjesti i spoznaji, a ne prema ljudskom naklapanju. Moj se duh sve više zanosi i hrani Tvojom mudrošću koju sve dublje spoznajem. I ovdje mi se sve jasnije otkriva izobilje Tvoga milosrđa. O, moj Isuse, ova spoznaja čini da mi se duša pretvara u buktinju ljubavi prema Tebi, Bože moj.“ (Dn 1456)